

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen

verschijnt eens in de veertien dagen

KOMMISSIE VAN REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Meerkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Sliedrecht-Centrum; Ds. M. Vlietstra, Bunschoten; A. Beukers, Alphen a.d. Rijn; J. van Heteren, Sliedrecht-Centrum en Joh. van der Lee, Alphen a.d. Rijn.

REDAKTIE :

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13, 4231 BP Meerkerk. Telef. 01837-1357

ADMINISTRATIE :

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74 2406 EP Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrek. 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementenprijs f 10,- per jaar. Abonnementenprijs voor de Verenigde Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,25 per mm. Bij kontrakt korting.

Meditatie

PASEN !

Vreest gijlieden niet. Matth. 28:5.

Het Paasfeest begint op het kerkhof! Dáár, bij het graf van Jezus, spannen alle machten samen om Hem, die Zichzelf het Leven noemde, in de dood te houden. De kerkelijke wereld (het Sanhedrin) heeft het kerkelijk zegel aan het graf gehangen en wie zou dat durven schenden? Jezus, Die eindelijk dood is, moet dood blijven! De wereld macht van de Romeinen heeft haar soldaten afgestaan om de grafspelonk te bewaken - Jezus moet in het graf blijven! En de Nieuw-Testamentische kerk, de vrienden van Jezus, maken zich in de vroege morgen op, om Jezus lichaam definitief te balsemen - Jezus moet in Zijn rust blijven! En achter dat alles is de onrustige bedrijvigheid van de hel om Jezus in het graf te houden.

Maar het wordt toch Pasen! Het kan niet anders! Want het heeft vanaf Golgotha geklonken, uit de mond van de stervende Borg: „Het is volbracht!” De schuld is betaald! De rekening is vereffend! De zonde is verzoend! God is bevredigd! En nu kan de dood Hem niet meer houden. Nu moet het graf zijn prooi loslaten. De Vader zendt Zijn engel. Want Hij licht om het kerkelijk zegel en Hij spot met de wereldmacht. Het zegel gaat aan stukken en de soldaten vluchten in dodelijke angst. Het rijk van satan beeft op zijn grondvesten. Het is waar: Jezus verze- nen waren vermorzeld en satan juichte, toen Jezus het hoofd boog en de geest gaf. Maar toch: satan juichte te vroeg. Want het wordt Pasen! En nu wordt satans kop vermorzeld. Hij, Die het Leven is en blijft, staat op als Overwinnaar van zonde, satan, dood en hel! Vreest 's Heeren macht en dient Zijn majesteit; juicht, bevend op 't gezicht van Zijn vermogen, en kust den Zoon! Valt deze Overwinnaar te voet. Levert uw wapenen van vijandschap, die ge van nature tegen Hem hanteert, in! Eer u zijn toorn verdelg' voor aller ogen!

Maar diezelfde Paasvorst spreekt tot Zijn liefhebbers: „vreest gijlieden niet!”

Vreest niet! Wat een heerlijk woord. We lezen het nogal eens in de Bijbel. Wanneer Abraham terugkeert van het verslaan van de koningen, die Lot hadden meegevoerd, dan zegt de Heere: „Abraham, vrees niet, Ik ben uw Schild, uw Loon, zeer groot!”

Als Izaäk vreest, wanneer de Filistijnen de putten van zijn vader Abraham hebben toegestopt, dan verschijnt hem de Heere, die zegt: „Vrees niet, want Ik ben met u en Ik zal u zegenen.” Als Israël staat bij de Rode Zee, en ze horen achter zich de wagens van Faraö, dan worden ze bang en ze vrezen zeer. Maar hoor: „Vreest niet; weest stil en ziet het heil des Heeren.” En bij Jesaja: Zeg tot de vreesachtigen van hart: „Vreest niet!”

Hoort ge het, vreesachtigen? Vreest niet, want Ik ben met u!

O, vang dit woord op, als ge u verlaten gevoelt van Hem, die ge niet missen kunt, Wiens tegenwoordigheid uw leven is. Hij verbergt Zich slechts, maar Hij is er wel!

Ge weet niet, hoe ge ooit de moeilijkheden zult te boven komen. De Heere heeft in het verleden misschien al dikwijls uitgeholpen. Maar deze keer... het kan niet! Ge ziet geen uitkomst! Och, is er dan geen God in Israël. Vreest niet, Ik help u, ook ondersteun Ik u. Even dikwijls als wij lezen van het vrezen

van Gods kinderen in allerlei omstandighe- den, zegt de Heere: „Vrees niet!”

Toen de boden van Jairus tot Jezus kwamen, zei Hij: „Vrees niet, geloof alleenlijk!”

Als ge vreest, dat uw zonden te groot zijn en uw schuld te zwaar: vrees niet!

Vreest niet degenen, die het lichaam kunnen doden, doch vreest veelmeer Hem, Die, nadat Hij gedood heeft, kan verderven in de hel!

Vreest niet, gij gaat vele musjes te boven! Ik zorg voor u! Aanmerkt de leliën des velds!

Maar wij keren nog even terug naar het Paasevangelie! Vreest gijlieden niet, zegt de engel tot de vrouwen, die gekomen zijn om het lichaam van hun gekruisigde Meester te balsemen. Door hun ongeloof hebben ook deze vrouwen toch eigenlijk Jezus beledigd.

En in zichzelf aangemerkt hadden ook deze vrouwen reden om te vrezen. Maar nee: Christus heeft hun zonde verzoend, en Pasen predikt hun, dat hun schuld betaald, dat de zonde van hun ongeloof vergeven is. En daarom: vreest gijlieden niet!

Deze vrouwen zochten Jezus, die gekruisigd was. Maar ze ontmoeten een opgestane, een levende Jezus. Wat een eeuwige meevaller.

Nee, het is geen wonder, dat die vrouwen vrezen. Het is alles ook zo vreemd, zo wonderlijk, zo onbegrijpelijk. Een gekruisigde, een dode Jezus zoeken en dan een levende, een triumferende Jezus te ontmoeten. Wie zou niet vrezen?

Maar hoor dan het evangelie, gij allen, die God zoekt in al uw zielsverdriet: „vreest gijlieden niet!” En wanneer de Paasvorst zo het bedroefde hart toespreekt, dan vergaat de vrees en de vrede groeit. Vreest gijlieden niet; Ik ben wel dood geweest, maar zie, Ik leef! En Ik wil en Ik zal u doen delen in Mijn overwinning op alle doodsmachten!

Vreest gijlieden niet! Dat zegt de engel tot die vrouwen. En Hij voegt er nog aan toe: „want ik weet, dat gij zoekt Jezus, Die gekruisigd was. Hij is hier niet, want Hij is opgestaan, gelijk Hij gezegd heeft.”

Ik weet, dat gij zoekt Jezus! Geldt dat al van ons? Weet de Heere het van ons: U zoekt mijn hart? Want buiten U kan mijn ziel niet leven!

Hoort dan het evangelie van Pasen, hoort het in geloof: vreest niet! Want Ik leef, en gij zult leven!

Vlietstra

CATECHISMUS, LEERBOEK VAN DE ORDE DES HEILS.

Zondag 43

In de vraag: Wat wil het negende gebod?, hebben wij te doen met de wil van het bevel des Heeren. En dat wijst ons op onze innerlijke verhouding tegenover de wil des Heeren, die heilig en goed is. Maar de onze is daarentegen gans verdorven, door te leven uit het beginsel van vijandschap en ongeloof. En al doet de mens dingen die op zichzelf prijzenswaardig zijn, dan is dat nog geen leven uit het beginsel van de wil des Heeren. Want onze wil moet daartoe geheiligd worden en dat raakt de vernieuwing des harten.

Had de Heere Jezus op het Goddelijk vragen: „Want wie is hij, die met zijn hart borg worde om tot Mij te genaken?” niet geantwoord: „Ik heb lust, o Mijn God, om Uw welbehagen te doen en Uw wet is in het midden mijns ingewands”, dan

Van de administratie

Ds. Blom deelde ons mede dat in het 1 ste nr. van ons blad dat D.V. na Pasen zal verschijnen, de accept-girokaart zal kunnen worden ingesloten, dit als antwoord aan hen, die deze vraag stelden aan ons adres. Wij hopen al onze abonnees die tot heden niet gireerden direkt dat zullen doen. Nogmaals onze dank aan hen die reeds betaalden, en vanzelf sprekend legt u de ontvangen accept-girokaart rustig naast u neer. Als u dit lezen mag hopen wij elkander spoedig in Sliedrecht op onze 1 ste ontmoetingsdag in 1978 te ontmoeten. U komt toch ook? Breng vrienden en bekenden mede. Heeft u iets te vragen in verband met de administratie, dan kunt u dat doen in de middag pauze, waar wij D.V. op de bekende plaats aanwezig hopen te zijn. Met dank mogen wij doorgeven extra te hebben ontvangen f 675,— w.o. een gift van f 500,— onder letter Z. N. te M., te verdelen f 250,— voor Bewaar het Pand, f 250,— voor Zending (Ds. d. Butter) en School te Dundas. Een volgende maand hopen wij weer verrassingen te kunnen meedelen van de Ontmoetingsdag.

Administratie: Bewaar het Pand, Kwartelstraat 74, Alphen a/d Rijn. Giro 70.43.50. v.d. L.

Van de redactie

1. Ontmoetingsdag. Wellicht ten overvloede wijzen we nog even op het artikeltje van br. J. van Heteren, dat speciaal bestemd is voor de bezoekers van de komende ontmoetingsdag. Wanneer men met de daarin gegeven aanwijzingen rekening houdt komt men gemakkelijk op de plaats van ontmoeting.

2. Accept-girokaart. In dit nummer vinden onze abonnees de aangekondigde kaart. Een vriendelijk verzoek is nu om zo spoedig mogelijk met gebruikmaking van deze kaart tot betaling van abonnementsgeld over te gaan, eventueel verhoogd met een vrijwillige bijdrage. Het verzoek om het abonnementsgeld voor de lopende jaargang te betalen geldt natuurlijk niet degenen, die daar al voor gezorgd hebben. Voor de medewerking bij voorbaat dank.

3. Attentie. Het blad van 16 maart j.l. is verschenen als no. 5. Dit moet zijn no. 6. Aan hen, die het blad bewaren zouden we vriendelijk willen vragen het nummer even te wijzigen. Dat kan later misverstand voorkomen.

4. Adresbandje. Hebt u op het nieuwe adresbandje al nagegaan of naam, adres en postcode juist zijn vermeld? Mocht er een fout inzitten, wilt u dan een kaart met verbetering(en) sturen aan mijn adres: Ds. G. Blom te Meerkerk? U kunt gebruik maken van de kaarten, die daarvoor door de PTT beschikbaar zijn gesteld. Dan kost het niets.

had niet één mens ooit lust gehad de wil des Heeren te betrachten. Maar Hij heeft gezegd: „Mijn spijze is dat Ik doe de wil Desgenen, Die Mij gezonden heeft en Zijn werk volbrengt”. En dat heeft Hij borgtochtelijk en voorbeeldig gedaan, opdat afkerige zondaren het van Hem zouden leren, door wederbarende genade.

Het is uit en door die innerlijke geloofsgemeenschap met Christus, dat het hart de waarheid lief krijgt. Waarop wij toch wel in de eerste plaats hebben te letten. Maar desniettemin blijven de kwellingen van het verdorven bestaan, enwelt de fontein van ons verdorven bestaan al maar boosheid en bitterheid op. Wat de oprechten dan doet komen in twijfel en verdenking omtrent de innerlijke verhouding des harten tegenover de Heere. En dat heeft plaats door met zichzelf te komen in een bittere teleurstelling, daar men meende dat kwaad te boven te zijn of nog wel te boven zou komen. En in deze verwarring blijft menig een steken en dat soms tot grote moedeloosheid. Wij hebben het altijd weer voor ons innerlijk leven vast te

stellen, dat we in staat zijn tot het geven van een vals getuigenis, tot het verdraaien van iemands woorden en om iemand lichtelijk en onverhoord te veroordelen of te helpen veroordelen. Waarmee de mens door allerlei liegen en bedriegen als eigen werken des duivels niet te vermijden, de zware toorn Gods op zich laden wil. En zo hebben wij die totale verdorvenheid van ons bestaan te aanvaarden, met een diepe smart in ons hart.

Het is door ons verdorven bestaan dat wij dienaren zijn van de wet der zonde. En dat geeft ons duidelijk te kennen, dat wij tot alle kwaad in staat zijn. Zodat het ons wel mag zijn tot ootmoedige erkentelijkheid tegenover de Heere, door ons te willen bewaren voor de totale uitleving van onze ongerechtigheid.

En daartoe hebben wij de innige geloofsgemeenschap met de gekruiste Christus dan ook ernstig te zoeken, om door Hem machteloos en krachteloos gemaakt te worden omtrent het uitleven van de zonde. Want dan leeft Christus in het hart en het hart leeft in Christus. Om zo de beleving van de waarheid heilbegerig in Hem te zoeken van dag tot dag.

Het moet ons steeds meer duidelijk worden, dat alleen in de gekruiste Christus de kracht des geloofs is tegenover de kracht van Satan, zonde en ongelooft. Want al hing Christus voor het oog van de mens machteloos en krachteloos aan het vloekhout des kruises, dan had Zijn kruisdood daarmee niet alleen de verzoening van de schuld, doch ook de verbreking van de kracht der zonde ten doel. Want Christus heeft in Zijn kruisdood, door Zijn God te verheerlijken in Zijn deugden, getriomfeerd over zonde, Satan en ongelooft.

Bedenkt het wel, in de uitleving van leugen en laster brandt het vuur van Gods toorn, zodat het is de weg naar de eeuwige rampzaligheid. In het gebod des Heeren gaat het om het liefhebben van de waarheid en dat geldt het gericht en alle andere handelingen. Het gaat om het leven uit het beginsel van de waarheid, wat alleen mogelijk is, door de waarheid, hartelijk lief te hebben. En dat is hier ook een zaak des gerichts tegenover de Heere. Want al wordt de mens in zijn consciëntie veroordeeld omtrent zijn leugenachtig bestaan, dan brengt dat nog geen wezenlijke verandering aan. In die situatie belooft de mens met enige ernst wat beterschap en hij vergeeft het kwaad zichzelf, want wie liegt er nu nooit eens. En daarin wordt de liefde voor de waarheid gemist. Want het hart dat de waarheid lief krijgt, bekent niet alleen het kwaad der zonde, maar dat aanvaardt ook de straf der zonde, daar de straf der zonde in de daad der zonde begrepen is. Het is voor het innerlijke leven van grote betekenis het recht van de waarheid lief te hebben, want de leugen heeft geen bestaansrecht. De leugenaar zal dan ook verdelgd en verdoemd worden.

Maar hebben of krijgen wij door de genade des Heeren het recht van de waarheid hartelijk lief, dan buigen wij van ganser harte voor de majesteit van het recht, dat de waarheid op ons heeft, om ons te straffen. En dat is naar de regel van het wetboek van Gods recht, dat het nieuwe leven liefheeft.

De Zone Gods is in het gericht om de leugen veroordeeld. „Zie”, zo sprak de hogepriester, „nu hebt gij Zijn Godslastering gehoord; wat dunkt ulieden? En zij, antwoordende zeiden: „Hij is des doods schuldig”.

En de Zone Gods heeft dat als borg van ganser harte aanvaard. Want het hoofd buigende voor de majesteit van Gods rechtvaardigheid, ging Hij met het offer van Zijn voldoening tot de Vader, om de verzoening door voldoening, op grond van recht en gerechtigheid, te verkrijgen. En nu is het niet alleen mogelijk, dat wij uit liefde tot het recht van de waarheid ootmoedig buigen met de bekentenis als een geboren leugenaar, de eeuwige dood verdiend te hebben, maar ook een heilige vanzelfheid.

Daar wordt gezegd: tenzij dat ik de zware toorn Gods op mij laden wil. En daar deinst de mens niet voor terug, daar het liegen voor hem maar een kleinigheid is en waarom zou die straf dan zo zwaar zijn? Maar dat leeft niet in het liefhebben van de waarheid in de autoriteit van haar Goddelijk bestaansrecht.

Het liegen neemt in het zondigen de eerste plaats. Want de leugen waarmee Satan kwam tot de mens, werd zeer schandelijk door hem beaamd, om God er mee tot leugenaar te stellen.

De leugen bekwaam dan ook terstond zijn vertakking in de gehele mens, zodat het zich tot de gehele mens kwam uit te strekken. Wat ons doet leven op een liegende wereld, die daarom dan ook de waarheid haat.

Zodat het alleen mogelijk is, door de waarheid lief te mogen krijgen in haar Goddelijk bestaansrecht, in Christus het hoofd te buigen voor de waarheid, om uit liefde tot haar recht, de straf te aanvaarden. Want dat alleen is de kracht in uw strijd tegen zonde, Satan en ongelooft. In de liefde tot het recht van de waarheid breekt de kracht der zonde, want het aanvaardt de straf der zonde. En dat is niet te bekomen uit vrees voor de straf der zonde, want dat brengt geen keerpunt in het innerlijk leven van de mens.

Het liefhebben van de waarheid tegenover Gods heilige wet vloeit voort uit de wet der liefde. Het geeft vermaak in de waarheid, om te wandelen in de kracht van de waarheid. Waarom het dan ook zo nuttig is gedurig een stukje te lezen uit psalm 119. „Uw gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid en Uw wet is de waarheid. Benauwdheid en angst hebben mij getroffen, doch Uw geboden zijn mijn vermakingen”. Wat is het groot zo het hart in de omstandigheden van het leven zijn vermaken mag behouden in de geboden des Heeren, met de betuiging: „Uw wet is de waarheid”. En dat doet ons luisteren naar de bede van de Heere Jezus: „Heilig ze in Uw waarheid, Uw Woord is de waarheid”.

En dat leven is van grote betekenis in de samenleving. De Heere wil dat en daartoe verheerlijkt Hij Zijn genade, die ons de leugen doet haten in het liefhebben van de waarheid. Om door haar kracht oprecht te spreken uit de waarheid en in het bekennen van de waarheid. Zodat het in de kracht en zoetheit van haar liefde, een heilige vanzelfheid is dat te doen. Want het is niet een gelegenhedszaak, want een kind van de waarheid heeft zichzelf voor de waarheid over in het kinderlijk vertrouwen op de Heere. Want terecht zegt deze zondag, dat de Heere wil dat ik ook mijns naaste eer en goed gerucht naar mijn vermogen voorsta en bevordere. Daar let de Heere op, want Hij wil dat wij al wandelend op de weg des Verbonds anderen tot zegen zijn. Hij hoort het spreken tot onze naasten en ziet het handelen met onze naasten. En dat bindt de Heere ons op het hart, opdat er vlakke zou zijn in ons hart in het spreken van de Heere en het belijden van Zijn grote daden. Want dan is het een spreken van hart tot hart in de onderhouding van de gemeenschap der heiligen, tot eer van de Heere en tot versterking van de band der liefde.

Soest.

R. Kok.

ONTMOETINGSDAG te SLIEDRECHT - CENTRUM D.V. zaterdag 1 april 1978

We nodigen alle vrienden en vriendinnen van Bewaar het Pand uit om deze ontmoetingsdag bij te wonen. Ook anderen zijn van harte welkom.

Het programma ziet er als volgt uit:
MORGENSAMENKOMST, aanvang 10.30 uur v.m.

Opening: Ds. G. Blom,
Spreker: Ds. D. Slagboom,
Slotwoord: Ds. P. Beekhuis.
PAUZE, vanaf ongeveer 12 uur.

MIDDAGSAMENKOMST, aanvang 2 uur n.m.
Opening: Ds. H. C. van der Ent,
Spreker: Ds. M. Vlietstra,
Slotwoord: Ds. M. C. Tanis.

De samenkomst zal ongeveer om 4 uur n.m. eindigen, zodat ook de bezoekers, die van verre komen, weer tijdig huiswaarts kunnen keren. Er wordt weer gezorgd voor gratis koffie en frisdrank.

De reizigers per trein worden zoals gebruikelijk per bus van en naar de trein gebracht.

We verwachten evenals vorige keren weer vele bezoekers. En, wat het voornaamste is, de Heere moge ook deze keer weer spreken door Zijn gunstrijke tegenwoordigheid.

B.

N.B. Er zal weer een boekenstand zijn, verzorgd door de zendingscommissie van Sliedrecht-centrum. De baten van de ver-

koop zijn voor de zending. Wij bieden ook nog een keer het boekje Jeugdleven in Bijbels licht voor f 10,— per ex. aan. Het gaat om de laatste paar honderd exemplaren.

Voor bezoekers van de ontmoetingsdag.

Betreffende de Ontmoetingsdag op D.V. 1 april is een zelfde regeling getroffen als het vorige jaar.

Auto's. Voor auto's vanaf de rijksweg tot de stoplichten op de Stationsweg, daar rechtsom en 1e straat links: daar is parkeergelegenheid. Lopen langs de Bonkelaar, over zeebrapad naar Stationsweg, naar de Kerkbuurt linksom naar de kerk.

Bussen. Bussen rijden bij het stoplicht recht door de Stationsweg op, en rijden links naar de kerk. Dit is voor die bussen die vóór 10 uur bij de kerk kunnen zijn, deze kunnen geparkeerd worden op het terrein van modehuis „van Beuzekom”, daar kan na 4 uur weer worden ingestapt. De Kerkbuurt is van 10.00 tot 16.00 uur voor het verkeer gesloten. Na 10.00 uur kunnen de bussen vanaf de Stationsweg recht door rijden tot 1e straat links, (Oranjestraat), vervolgens weer 1e straat links (Middeldiepstraat) waar parkeerruimte is, vandaar lopen over de verbindingsweg naar de Kerkbuurt en dan links naar de kerk.

Treinreizigers. Voor treinreizigers zal om 10.00 uur een bus bij het station zijn, die rijdt tot achter het Merwedeplein, vanwaar een uitweg is recht tegenover de kerk. Dezelfde bus staat na 16.00 uur weer bij de kerk en geeft aansluiting op de trein van 16.30 uur

J. v. Heteren.

„DE DORDTSCH LEERREGELS”

I. Inleiding

We hebben onze catechisatie-lessen over de geloofsleer mogen beëindigen. Ons werk is echter „stuk-werk”, onvolkomen, gebrekvol. Onze commissie van „Bewaar het Pand” stelde voor of „de Nederlandse Geloofsbelijdenis” (de 37 artikelen) of „De Dordtsche Leerregels” te behandelen. Wij kozen voor het laatste, met 's Heeren hulp. En we dachten, dat weer te doen in de vorm van „catechisatie-lessen”. Zegene de Heere dit onderwijs.

Het is zeer zeker van belang kennis te nemen van onze belijdenisgeschriften, de „drie Formulieren van Enigheid”. Over het algemeen (de onderzoeker van Schrift en Belijdenis niet te na gesproken) is er veel onkunde ten opzichte van de Belijdenis onzer Vaders. Maar geldt dat ook niet van de inhoud van de Heilige Schrift zelf? En dit is toch heel erg. Wat is er naast onkunde veel *verwarring* en weinig *onderscheiding* ten aanzien van de geestelijke zaken, bijzonder in onze tijd! En dat is een zeer groot gevaar voor de kerk, in verband met de *dwalingen* en de *leugenleer*, welke de kerken, onze scholen, onze gezinnen bedreigen. Wat onze vaders als dwaalleer door de ACHTERDEUR van de kerk hebben uitgebannen, komt de VOORDEUR zo geleidelijk weer naar binnen.

Wat is dan ook het *doel* van onze Belijdenisgeschriften?

Om de zuivere leer van Gods Woord te BEWAREN en DOOR TE GEVEN aan het *nageslacht*!

Stel eens voor, dat ieder van het nageslacht telkens opnieuw de waarheid van Gods Woord zou moeten opdienen uit de Bijbel en op schrift stellen, zou dan het gevaar voor dwalingen niet ten eerste aanwezig zijn? Daarom zijn de Belijdenisgeschriften een kostbaar geschenk van de Heere aan Zijn kerk.

Maar mogen we die aan de Heilige Schrift *gelijk stellen*, of die boven de Schrift stellen? Volstrekt niet, want dat doet Rome. Zij leert toch, dat ieder lidmaat der kerk moet geloven, wat de kerk leert. Ten tijde van de reformatie van 1517 lag de Bijbel onder het stof in de kloostercellen. Nu mag een Roomse de Bijbel lezen, maar onder auspiciën van de kerk.

Nee, onze belijdenisgeschriften dragen geen „Goddelijk” gezag, wel een „kerkelijk” gezag, kerkelijke binding, al dragen wel de waarheden van Gods Woord op zichzelf Goddelijk gezag.

In verband hiermede willen we onze catechisatie-lessen over de geloofsleer nog

eens opslaan en u nog eens doen lezen, wat we destijds geschreven hebben. Zie les 202 over de „kentekenen der kerk” (11e artikel van die kentekenen). Daarin schreven we het volgende:

„De uitoefening en de handhaving van de kerkelijke tucht houdt ten nauwste verband met de BELIJDENIS der kerk. Want het gaat hierbij niet alleen over de LEVENSTUCHT, maar bijzonder ook de *Leer*-tucht.

Met de vastheid en zuiverheid van de leer der Schrift staat of valt immers de kerk! Calvijn noemt de zalmakende leer van Christus de *ziel* der kerk en zegt, dat zonder haar het Christendom niet bestaat”. Art. 30 van de (Ned. Geloofs) belijdenis spreekt daarom van de eis, dat de ware leer haar loop hebbe. Naar Zondag 31 wordt het Hemelrijk volgens het bevel van Christus ONTSLOTEN en TOEGESLOTEN. Toegesloten voor degenen, die onder de Christelijke naam ONchristelijke leer of leven voeren.

Paulus geeft aan de vervloeking zelfs prijs degene, die een andere boodschap dan het zuivere Evangelie brengt: „Indien u iemand een evangelie verkondigt, buiten hetgeen gij ontvangen hebt, die zij vervloekt”. Galaten 1:9.

Titus wordt opgedragen een ketterse mens na de eerste en tweede vermaning te verwerpen. (Titus 3:10).

De kerk des Heeren is „pilaar en vastigheid der waarheid”.

Daarom hangt de vastheid en handhaving van de zuivere leer onlosmakelijk samen met het *wezen* der kerk.

De kerk heeft haar belijdenis door de rijke bediening van de Heilige Geest mogen *verwerven*, haar puttend uit de Heilige Schrift alleen en deze met haar bloed bezegeld!

Daarom heeft de kerk de dure roeping over de zuiverheid van de leer der Schrift te *waken*. Bijzonder wel in deze tijd, nu de moderne theologie zo funest ingrijpt in het leven en in de belijdenis der kerk.

Want het is deze valse theologie, welke uitgaat van een totaal on-Bijbels openbaringsbegrip. Zij stelt immers, dat het oneindig onderscheid tussen God als de gans Andere en ons, nietige schepselen, niet kan worden overbrugd, zelfs niet door de openbaring. Al wat men daarvan in bepaalde formuleringen wil vastleggen, zal juist in tegenspraak zijn met Gods Woord en daarom blijft men tasten naar de waarheid zo denkt men. Daarom staat deze moderne opvatting volkomen „negatief” tegenover de belijdenis.

Tegenover deze verderfelijke opvatting staat het vaste getuigenis der Heilige Schrift zelf aangaande haar *duidelijkheid*.

God heeft Zich aan haar geopenbaard, bekendgemaakt en al wat tot zaligheid nodig is, als zijnde zijn ONFEILBAAR woord!

Wijlen Ds. J. van Sliedrecht schreef eens het volgende over deze zaken:

„Daarom is de belijdenis niet maar een uiting van het tasten van de kerk naar de Waarheid in een bepaalde tijd; ook niet slechts een eerste commentaar der vaders, waarnaar de zonen en dochters zedelijk verplicht zijn in ieder geval eerst te luisteren. Maar in haar belijdenis spreekt de kerk haar geloof in Gods Woord uit en belijdt zij de schatten der genade, die haar in kennis van haar Drieënige God gegeven zijn en in dat Woord geopenbaard zijn.

In haar belijdenis heeft de kerk daarom - in gehoorzaamheid aan de Heilige Schrift - vastgesteld de leerstukken des geloofs. De belijdenis blijft derhalve aan de Heilige Schrift ondergeschikt en examinabel.

Maar is de belijdenis door de kerk aanvaard, dan heeft zij gezag, omdat zij - naar de rotsvaste overtuiging der kerk - met de Heilige Schrift overeenstemt en als repetitie der Schrift de leer der Schrift doorgeeft.

Vast overtuigd van de vertolking van de leer der Schriften door haar belijdenis, heeft de kerk haar ambtsdragers kerkrechtelijk te binden aan haar belijdenis, haar te handhaven en over de zuiverheid der leer te waken. Dat heeft niets te maken met legalisme (wettisch drijven) beschuldiging van legalisme wordt gevonden bij hen, die van het geloof der belijdenis min of meer vervreemd zijn”.

Nu diep die belijdenis ook in het leven der kerk recht te FUNCTIONEREN als leer- en levens-norm. Daartoe is nodig gedurende oefening van het oprecht geloof en van het gebed, om haar beleving in blijvend *verkeer* met de belijdenis.

Dat geloof, diè beleving werke Gods Geest in ons en versterke Hij in het leven van Gods kinderen!

v. L.

Bede in de troonrede

We ontvingen een circulaire van het Comité „Bede in de troonrede”, waaruit we het volgende overnemen.

„Hierbij delen wij u het volgende mede: op initiatief van de bestuursleden van het Nederlands Comité tegen Godslastering in Vlaardingen is besloten om over te gaan tot oprichting van het comité „Bede in de troonrede”. Toen destijds de regering Den Uyl besloot de bede uit de troonrede weg te laten is van diverse kanten, o.a. van het Nederlandse Comité tegen Godslastering te Vlaardingen en van het Comité „Nationaal Réveil” te Dordrecht, daartegen getuigend protest uitgegaan. Dit protest heeft tot nu toe geen effect kunnen sorteren. Nu wij weer een regering hebben waarin een christelijke partij de grootste inbreng heeft en waarvan de premier heeft laten weten dat de bede alleen terugkomt na een massaal verzoek daartoe uit het Nederlandse volk, zijn wij van mening dat het onze christelijke verantwoordelijkheid is, een handtekeningenactie te organiseren met als doel het D.V. opnieuw doen opnemen van de bede tot God in de Troonrede.

Wij hopen en bidden dat God al onze pogingen, die afhankelijk zijn van Zijn zegen, genadig zal begeleiden.

„Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie van degenen, die in de hemel en die op de aarde, en die onder de aarde zijn, en alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere is tot heerlijkheid Gods, des Vaders”. (Fil. 2:9-11) Hiertoe heeft het comité verschillende activiteiten ontwikkeld. Voor ons is van belang dat het comité handtekeningenlijsten in voorraad heeft, verkrijgbaar bij J. v.d. Waal, Royaardsplein 121, Schiedam, tel. 010-705449, die door iedereen aangevraagd kunnen worden. Het totale aantal ingevulde handtekeningenlijsten zal te zijner tijd met een begeleidende verklaring aan de regering aangeboden worden.

Het comité is er van overtuigd dat het in het nationaal belang is Gods zegen af te smeken over het doen en laten van de regering. Daarom is deze actie gemotiveerd. We zouden ook onze lezers dringend willen opwekken aan deze actie hun medewerking te willen verlenen.

Alle correspondentie en verzoeken om inlichtingen moeten gericht worden aan: Comité „Bede in de Troonrede”. p/a De Vriesstraat 74, Delft.

B.

DE MODE

4

C. De mode en de geestelijke nadelen. (vervolg)

Doch wat in zijn oorsprong gezond en goed is, is door de zonde mede verdorven geworden. En dat zoekt de Satan nu aan te wakkeren. De hartstochten worden opgewekt in de verkeerde zin door alles wat maar zinnelijk is zo aantrekkelijk mogelijk voor te stellen. Als de duivel deze dingen mannen laat zien bij derden, dat is bij diegene waar hij niet „een vlees” mee is, dan komt hij mede door die zinnenprikkende kleding tot „kwade begeerlijkheden”. En daar blijft het dan dikwijls niet bij staan. Hoewel de begeerlijkheid op zichzelf genomen voor God al zonde is. Want wie een vrouw aanziet om haar te begeren, die heeft in zijn hart alreeds overspel met haar gedaan. Mt. 5:28. Gelukkig dat het in vele gevallen, al is dat al zonde voor God, alleen bij het begeren blijft. Want de begeerlijkheid is menigmaal de moeder van de daad. De begeerlijkheid ontvangen hebbende baart zonde, zo leert Jacobus het ons, en de zonde voleindigd zijnde, baart de dood. Jac. 1:15.

Ik weet, dat deze tekst een wijdere strekking heeft dan alleen het punt dat ons thans bezig houdt, maar het zit er niettemin toch in besloten.

Dat de kwade begeerlijkheden, die in des mensen hart als een vuur branden, door de mode worden opgewekt in velerlei opzicht, dat hoeft niet met zoveel voorbeelden te worden aangetoond. Denk maar aan al datgene wat de duivel in zijn kijkkasten (bioscopen enz.) te zien geeft. Je hoeft er nog

niet eens in te gaan, de affiche's aan de buitenkant vertellen het je al. Doch het zijn niet alleen deze schouwplaatsen van onge-rechtigheid waar de kwade begeerlijkheden worden wakker geroepen. Het gebeurt ook op vele andere manieren. Denk maar aan de reclamefolders of de krant, waarin bijzonder de leden van het vrouwelijke geslacht zo aantrekkelijk mogelijk worden voorgesteld. Dat gebeurt door onderkleding en bovenkleding. Dat gebeurt door strand- en land kleding. Dat gebeurt ook door lange en korte kleding. Want of het nu mini of maxi genoemd wordt, de modekoning, die ik beslist voor geen bekeerd mens houden kan, weet heel goed wat hij jaagt. Hij is net zo lang bezig geweest om de kleren op te korten tot ze de grens van het toelaatbare verre overschreden hadden. En toen men er op „uitgekeken” was begon hij weer opnieuw, van onder af aan. Zo is men weer van het „mini” tot het „maxi” gekomen om daarna weer van het „maxi” tot het „mini” terug te keren. Het „vuile” van datgene, wat op zichzelf schoon kan zijn, wordt niet alleen door middel van reclamefolders en kranten bevorderd, maar ook door middel van allerlei sexbladen, die door de jeugd (ten ook de ouderen) verslonden worden. Ook de televisie draagt hier het hare bij met haar gewaagde programma's.

De „overste van deze wereld” heeft het zover gebracht, dat heel de wereld zo ongeveer seksueel geladen is. Hij bespeelt de zinnen van de zondige mens. Hij doet dit ook door de unisex. Jongens en meisjes, die elkaars kleren dragen, die samen uitgaan. Want dat is tegenwoordig ook een zaak, die „in de mode” is. Ik dacht, dat mijn lezers mij wel begrepen hebben. Alle beperkende bepalingen, die vroeger in Christelijke kringen nog opgeld deden, zijn zo goed als doorbroken. Alle banden worden „taboe” geacht, met als gevolg, dat men „bandeloos” gaat leven. Men moet de „ruimte” hebben.

Kinderen, die volgens de H. Schrift een „erfdeel” des Heeren zijn, worden „last-posten”, die men zo weinig mogelijk hebben moet. En daarom moet de zwangerschap voorkomen worden. En als deze toch aanwezig is, dan moet deze afgebroken worden. (Niet: onderbroken, zoals men het nog verzachtend voor wil stellen.)

Trouwens, de duivel is een genie in het uitdenken van woorden, die ook „in de mode” zijn om het kwaad maar zo min mogelijk kwaad te doen schijnen. En de massa aanvaardt alles kritiekloos. Dat men dit in de wereld doet, is te begrijpen. Daar is tenslotte de wereld, de wereld voor. Maar dat men dit ook in de kerken doet is des te erger. Misschien vraagt deze of gene: Wat bedoelt u eigenlijk? Nu, laat ik enkele voorbeelden noemen, als ik voor sommigen dan mogelijk nog niet voldoende duidelijk geweest ben. Tien jaar geleden werd er gesproken over geboorte-„beperking”. Doch dat woord „beperking” daar zat voor velen nog een beetje een verdachte klank in. Toen is het volgende woord uitgevonden: geboorte-„regeling”. Maar dat bevredigde ook nog niet helemaal. Nu heeft men dan het woord gevonden, waar zo ongeveer niemand meer bezwaar tegen hebben kan en dat is het woord „verantwoorde gezinsvorming”.

Door heel deze gang van zaken, die de laatste jaren „in de mode” gekomen is - je wordt a-sociaal genoemd als je er nog niet aan meedoet - is het leven niet gelukkiger geworden. Vele huwelijken, die alleen uit de „lust” geboren zijn en niet uit de „liefde”, springen uit elkaar of dreigen uit elkaar te springen. De „enkele” lust is gelijk aan een stroovuur, dat even hoog opblaast doch spoedig is uitgebrand en dan houdt men as over. De kinderen, die geboren worden, zijn alleen maar te beklagen, wanneer ze ouders hebben, die het leven alleen maar richten naar eigen lusten en niet naar God en Zijn gebod. Zij gaan dan ook in hetzelfde dwaze dwaalspoor voort, totdat men in de „malle-molen” van het leven uitgedraaid is en op de puinhopen van het leven is terechtgekomen. Wie een beetje door de gordijnen van het leven heeft leren heen zien, weet dat een zee van ellende het leven overspoelt. En daar heeft de mode voor geen portie schuld aan. En dit zit dan niet in de mode op zichzelf, maar in het verkeerde hart van de mens, dat er zulk een verkeerd gebruik van maakt. Tenslotte heeft ook hier „alles” met „alles” te maken.

Door de mode wordt niet alleen op het

sexuele terrein van het leven veel verwoest, maar ook nog op een ander terrein. Want het is ergens een „slang” met vele koppen. Ik denk b.v. aan de jaloezie. De één wil voor de ander niet onder doen. De één heeft wat nieuws en dat moet dan ook door de ander worden aangeschaft. Zo mogelijk wil de één de ander nog meer overtreffen. Men krijgt dan een soort wedloop in het najagen van allerhande dingen, die als „nieuw” op de markt gebracht worden. De tevredenheid raakt daardoor zoekt en de ontevredenheid neemt de plaats in. En onvrede maakt de mens nooit gelukkig doch verteert hem inwendig als een vuur.

Als u over al deze dingen weet door te denken ziet u, dat er aan de mode heel veel geestelijke schaduwkanten zitten, die ziel en lichaam ten verderve voeren. Als u voor deze dingen ogen hebt gekregen en daarbij enige kennis hebt van de arglistigheid van uw eigen hart, dan kunt ge van de mode bang worden voor uzelf en voor uw kinderen.

Maar u blijft aan het eind toch met de vraag zitten: Hoe moet het dan? Want ik leef nu eenmaal in deze wereld en ik moet ook door deze wereld. En buiten de mode kan ik niet. Eensdeels moet ik er van leven, hetzij direkt of indirekt, en anderdeels moet ik er ook door gekleed gaan, want er is nu eenmaal niets anders te koop dan hetgeen de mode biedt. Ik geloof, dat we hier te rade moeten gaan met het Woord van God. En dat brengt mij bij het volgende punt.

H. C. van der Ent.

VOOR DE JEUGD

BESTE JONGELUI!

De brief aan Filemon 20

„Want wij hebben grote vreugde en vertroosting over uwe liefde, dat de ingewanden der heiligen zijn verkwikt geworden door u, broeder.”

Fil. : 7.

Het gevaar aan de andere kant (zie het vorige artikel) is hierin gelegen, dat men nog al eens het accent laat vallen op de liefde tot de naaste. Je moet lief zijn voor elkaar, zo zegt men dan. Je moet elkaar niets in de weg leggen. Je moet elkaar niet dwars zitten. Je moet toegankelijk zijn. Vooral als het op geloofszaken aan komt. Je moet een ieder vrij laten, vooral op het gebied van de godsdienst. En als je dat nu maar doet, dan ben je een lieve jongen en een lief meisje. Dan komt het zeker goed met je uit. Als er dan nog iemand zou zijn, die hier waarschuwend de vinger op durft te steken en zou durven zeggen, dat dit allemaal te kort is voor de eeuwigheid, dan is het niet behoorlijk dat zulk een nog leeft. Want het is een spelbreker in dat hele zogenaamde liefdesbedrijf.

Lief zijn voor elkaar, zoals het hier boven omschreven is, het klinkt allemaal zo mooi, en er zijn er zo velen die daar achter aan hollen. Maar het is in werkelijkheid ontzaggelijk gevaarlijk. Want men oriënteert zich dan alleen op de naaste, en God wordt geruisloos buiten spel gezet. Met Hem wordt in geen enkel opzicht gerekend. Een dergelijke levenshouding is een gecamoufleerde houding van haat tegenover God. Die uitdrukkelijk zegt in Zijn Woord, dat we Hem lief moeten hebben boven alles.

In het hart van Paulus en Timotheus huisde de ware liefde tot God en tot de naaste. Gaarne zouden zij die liefde tot God willen openbaren, door nu ook aan de naaste wel te doen. Want de ware liefde zoekt het goede voor elkander. Niet alleen in geestelijk opzicht, maar ook in natuurlijk opzicht. Deze zaken zijn geen twee aparte zaken, maar die liggen in het verlengde van elkander. Onthoudt dit ook goed.

Doch door de gevangenschap konden zij de liefde nu niet bewijzen, zoals zij dat zo graag zouden hebben gedaan. Daar zijn zij eigenlijk bedroefd over. Zij zagen de liefde maar graag bloeien gelijk een roos. Dan geurt hij tot eer van God. Doch door hun gevangenschap stond de roos als 't ware in de schaduw.

Doch nu hoorden zij van de liefde van Filemon. Ondanks hun gevangenschap bloeide de roos der liefde toch, verspreidde zij toch een goede geur. En dat is deze bedroefde broeders, Paulus en Timotheus, tot troost. Ja, daar zijn zij grotelijks over verheugd.

Satan probeerde de liefde uit te blussen. Hij probeerde het werk des Heeren te verwoesten. Maar nu zij mochten horen van de liefde, die Filemon nog betoonde, zien zij daarin, dat het werk des Heeren toch doorgaat. Waarin bestond dan de liefde, die Filemon had betoond? De ingewanden der heiligen waren door hem verkwikt geworden.

Als hier over ingewanden gesproken wordt, dan wordt daar het binnenste van de mens mee bedoeld. Zijn diepste gevoelens. Wij zouden zeggen: Zij waren in hun hart verkwikt. Door een daad van Filemon waren deze kinderen van God helemaal opgeknapt, bijgekomen. Want dat is de betekenis van het woord „verkwikken”. Jullie kunnen dat wel begrijpen. Je kunt na een vermoeiende dagtaak, door je eens lekker te wassen en flink te eten, weer helemaal op verhaal komen. Je zegt dan: Ik ben door dat alles gewoon verkwikt.

Wat voor een daad het nu geweest is, waardoor de ingewanden der heiligen verkwikt waren geworden, daar is onder de schriftverklaarders verschil van mening over. Er zijn er die denken dat hij een grote gift gestuurd had naar de gemeente te Jeruzalem, omdat Paulus de nood van deze gemeente in een van zijn brieven, zijn lezers wel eens op het hart had gebonden.

Het is niet onmogelijk. Het behoort tot de plichten van een waar Christen, als hij er toe in staat is, om zijn medechristenen te helpen. Doet wel aan alle mensen, en in het bijzonder aan de huisgenoten van het geloof. Dat staat ook niet voor niets in de bijbel.

Anderen zijn van mening dat het niet zozeer Jeruzalem gegolden heeft, maar dat het meer ziet op een liefdedaad in de direkte omgeving van Filemon. Ook dat is niet uitgesloten. Ik acht het zelfs mogelijk dat Filemon het een gedaan heeft en het ander niet heeft nagelaten. De liefde is moeilijk binnen grenzen op te sluiten.

Er zijn er ook, die niet zo zeer denken aan een „daad”, doch veel meer aan een vertroostend woord, waardoor de ingewanden der heiligen verkwikt zouden zijn geworden.

De laatste exegese is de meest „goedkope!” Jullie zien wel dat ik op het woord „goedkope” extra de aandacht vestig. Dat is niet voor niets. Ik las eens van een dominee, die schreef: Er worden heel veel teksten vergeestelijkt, om er zich in de praktijk goedkoop van af te maken. En ik geloof dat deze dominee gelijk had.

Ik doe er natuurlijk niets van af, dat goede woorden geen goede, verkwikkende uitwerking kunnen hebben. Doch als men alleen maar zijn mond open doet, terwijl men zijn portemonnaie dicht houdt, dan is het toch maar een goedkope godsdienst. En die is er heel wat. Woorden, woorden en nog eens woorden. En ook allemaal nog ware woorden en zware woorden, maar de daden blijven achterwege.

Dezulken hebben het Woord van God niet aan hun kant, en daardoor hebben zij ook de God van het Woord niet aan hun kant. En dat is heel erg. Want als men God niet aan z'n kant heeft, dan heeft men God tegen zich. En wie kan dan vrede hebben? Dat is een onmogelijke zaak.

Het Woord zegt ons altijd nog, bij monde van Jacobus: Toon uw geloof uit uw werken! Want een geloof zonder de werken is een dood geloof. Filemon toonde zijn geloof uit zijn werken. Hij had zijn beurs open gedaan. Hij was medezaam geweest. De ingewanden der heiligen, dat zijn de kinderen Gods, die waren er door verkwikt geworden. Hij had hun nood gelenigd. Hij had dit met liefde gedaan. Niet gedwongen! Want liefde laat zich niet dwingen. En gedwongen liefde is geen liefde. Het is hoogstens een vertoning. En vertoning is er genoeg in de wereld. In de kerk ook!

Iedere keer komen er weer van die dingen naar voren waarop we onszelf moeten onderzoeken. En als het dan over „geven uit liefde” voor de heiligen, dat is voor de Kerk, want dat is volgens de 12 art. „de gemeenschap der heiligen”, dan geven velen: „Niet thuis!”

Gelukkig degenen, die met Filemon uit liefde mogen geven, voor de Heere en Zijn dienst inclusief Zijn volk. Dan zullen de „troostrijke Woorden” ook niet achterwege blijven. Zij zullen dan de daden ondersteunen, waardoor de „verkwikking” alleen nog maar groter wordt. Als men zó mag geven, dan wordt beleefd, dat het zaliger is te geven dan te ontvangen. Let wel! Dit geldt dan in het bijzonder hen, die met gaven mild bedeed zijn. Want anders zou het

de indruk kunnen wekken, dat er in het ontvangen geen zaligheid zou kunnen liggen. En dat is beslist niet het geval. Wanneer men als een behoeftige iets ontvangen mag, en dan op de rechte wijze, dan zijn de mensen die het geven alleen maar de „handen van Christus”, zodat men het dan, goed gezien, van Christus Zelf ontvangt. En wat is rijker, wat kan een ziel meer verkwikken, dan door de Heere Zelf bediend te worden.

Wat wordt daar tegenwoordig weinig van gehoord en gezien. We leven in een tijd van sociale verzekeringen van de wieg tot het graf. Men heeft wel eens gezegd: Dit zijn de onbetaalde rekeningen van de kerk. En terecht. Wat de Kerk had moeten doen, dat heeft nu de wereld maar overgenomen, omdat de Kerk zo schromelijk in gebreke gebleven is. De onderlinge liefde is zoek. En dat is een kwalijke zaak. Doch wel een zaak om over na te denken. Want als de kwaal niet gezien wordt, hoe zal men de genezing begeren?

Paulus besluit zijn dankzegging en gebed, in de brief verhaald, met het woord „broeder”. Dit is maar niet een kerkelijk stopwoord, zoals het in kerkelijke verhoudingen veel gebruikt wordt. Men noemt elkaar „broeders en zusters”. Dat moet dan betekenen, dat men geestelijk familie van elkaar is. Wie echter het praktische kerkelijke leven kent, weet dat de werkelijkheid, helaas, wel een beetje anders is.

Doch ik moet weer ophouden. We zullen dan nu maar zeggen: Tot zaterdag 1 april D.V. in Slie-drecht.

Jullie aller vriend

Ds. H. C. v. d. Ent

GOMARUSMAVO - GORINCHEM

Grote Haarsekade 121 - Tel. 01830 - 23899

Aan onze school vragen wij per 1 augustus 1978

LERAREN/ LERARESSEN

die bevoegd zijn of studeren voor

FRANS 24 uur of minder
ENGELS 15 uur.

De school gaat uit van de vereniging voor Christelijk Voortgezet Onderwijs op Reformatorische Grondslag te Gorinchem.

Van de sollicitanten wordt verwacht, dat ze het Reformatorisch onderwijs van harte willen dienen.

Sollicitatiebrieven gaarne uiterlijk 7 april a.s. aan de secretaris, de heer A. Gideonse, Groot Veldsweer 11, Hardinxveld-Giessendam.

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door de directeur, C. P. Huissen, tel. 01846 - 4302 en door de adjunct-directeur J. Vissers, tel. 01846 - 4437.

BELANGRIJK BOEKENNIEUWS

BIJ ONS IS VERSCHENEN:

DE WITTE OLIFANT, door T. Mateboer, geb. fl. 5.95, voor kinderen van 8 tot 12 jaar. Vlot en onderwijzend geschreven.
DAT EENZAME HUISJE, door L. Janse, geb. fl. 5.95, een leerzaam en alleszins verantwoord boekje voor onze kleine kinderen.
EEN NACHT VOL ANGST EN ONRUST, door T. Mateboer, fl. 5.95 geb., voor jongens en meisjes van 6 tot 10 jaar.

BINNENKORT VERSCHIJNT BIJ ONS:

TOON VAN DE WOONBOOT, door L. Janse, geb. fl. 5.95, een kinderboekje over een Jood die de oorlog heeft overleefd en daarna alles wordt ontstolen maar ook ondervindt wat naastenliefde is.
MOPS, door Leo Polderman, geb. fl. 5.95, een kinderboekje voor jongens en meisjes waarin een hondje aan het woord is. Een leerzaam boekje voor onze jongeren. Gedrukt met duidelijke letter.

UITGEVERIJ EN BOEKHANDEL

STARK-TEXEL

OOSTEREND, TEL. 02223-495 of 's avonds 682.

Bij ons kunt u terecht voor alle goede boeken, bijbels (Statenvertaling), geschiedenisboeken, kinderbijbels, teksten, enz. enz.

IN DE LOOP VAN DIT JAAR HOPEN WIJ NOG MEERDERE VERANTWOORDE KINDER- EN JEUGDBOEKEN UIT TE GEVEN, WAARONDER b.v. „HET BELEG VAN GRONINGEN”.

Maar ook de beroemde Bijbelverklaring van PATRIK, POLUS, WELS e.a. Engelse Godgeleerden. Een uitvoerige folder hierover is gratis beschikbaar.

UW BESTELLINGEN ZIEN WIJ GRAAG TEGEMOET.

AL ONZE UITGAVEN KUNT U DESGEWENST BESTELLEN VIA UW EIGEN BOEKHANDELAAR.